

ТАЈНИ ИСТРАЖИВАЧИ И ИЗГУБЉЕНИ КИТОВИ

С. Џ. Кинг

Превела Јована Томић

САДРЖАЈ

1	Чишћење језера	4
2	Истраживање се захуктава	18
3	Још гласније!	34
4	Бродови, збогом!	50
5	Дубоке, мрачне воде	62
6	Под притиском	76
7	Песма китова	88

8	Повратак кући	102
	Конорове белешке са мисије	116
	Живот у океану	118
	Угрожени океани	120
	Квиз	122
	Речник	124

Прво поглавље ЧИШЋЕЊЕ ЈЕЗЕРА

Конор је забацио мрежу у језеро и извукао грудву алги. Дугачке, зелене нити висиле су преко мреже. Изгледало је као да је уловио водено чудовиште. *Претходно* ављам да јесам, помислио је Конор. Уосталом, превише алги би блокирало сунчеву светлост, а то би угрозило остале организме у језеру.

Конор је провео јутро чистећи језеро које се налазило на крају његовог дворишта, са друге стране беле дрвене оgrade. Лишће ораха блистало је на топлем Мисуријевском сунцу.

Дечак је спустио алге на обалу. Био је спреман да поново забаца мрежу у језеро када је приметио да се нешто мигољи у њој.

„Хеј, ти!“, обратио се немирном створењу. „Хоћеш ли израсти у америчку жабу? Или можда леопард-жабу?“ Нежно је спустио мрежу како би пуноглавац могао да отплива. Посматрао га је како одлази одбацујући се својим ситним задњим ногама. Придружио се групи пуноглаваца крај једне трске.

*Чекај мало, мислио је Конор. Ако су у њи-
ћаку... Ово вероватно нису њунолавлаци обичне
жабе – већ жабе красџаче!*

Конор је обожавао све у вези са водом.
Његова мама је била уверена да ће једног
дана бити морски биолог и да ће изучавати
морске биљке и животиње када порасте.

„Могли бисмо једног дана да летујемо
на обали“, рекла је мама за доручком. „Зар
не би било сјајно видети океан?“

Конор је додирнуо беџ у облику компаса на својим грудима. Његова мама није знала да је он већ видео подоста океана...

Када је захватио последњу љигаву грудвицу алги, Конор је наслонио своју мрежу на дрвену ограду. Сунчеви зраци су светлукали преко пшеничних поља која су окруживала његову кућу. Потом се упутио унутра.

Опрао је руке на кухињској славини, па кренуо ка остави не би ли узео житарице. На вратима оставе била је закачена разгледница на којој је писало: „Ја волим Сајам науке у Мисурију!“ Конор је освојио прво место на такмичењу у узгајању корала у резервоару за воду.

Чим се ухватио за кваку, застао је изненађено.

Усијани облик се појавио покрај разгледнице.

У питању је био круг са иглом у средини. Околу су била исписана латинична слова N, S, E и W.

Компас!

Истоветан оном на Коновом беџу на мајици!

Конор се нацерио. *Тајни истраживачи имају нову мисију!*, помислио је.

Осећај узбуђења прострујао му је кроз тело док је прелазео преко прага. Полице са храном су нестале, а уместо њих блистало је заслепљујуће светло. Конору је срце закуцало јаче. Ветар му је шибао лице као да се кретао невероватном брзином.

Тренутак касније светло је избледело. Конор је стајао у великој, добро познатој просторији. Светло компјутерских екрана треперило је на црном каменом зиду. Предмети су

били изложени на застакљеним полицама, баш као у музеју. Били су ту фосили диносаура, метеорити из свемира, и шкољке са дна океана. На поду је била огромна мапа света. Плафон у облику куполе приказивао је звезде и Млечни пут. Конор је стајао у Истраживачкој станици!

„Конор – овде!“, рекао је.

Близу компјутера стајао је ред удобних столица. Девојчица кратке, тамне косе поскочи са једне од њих. Беџ у облику компаса попут Коноровог био је закачен за њен фудбалски дрес.

„Хеј, Тамико!“, узвикну Конор. Приметио је њену страву огрлицу са стегосауром – диносаури су били Тамикина специјалност.

„Здраво!“, одврати Тамико. „Погледај – стижу и остали!“

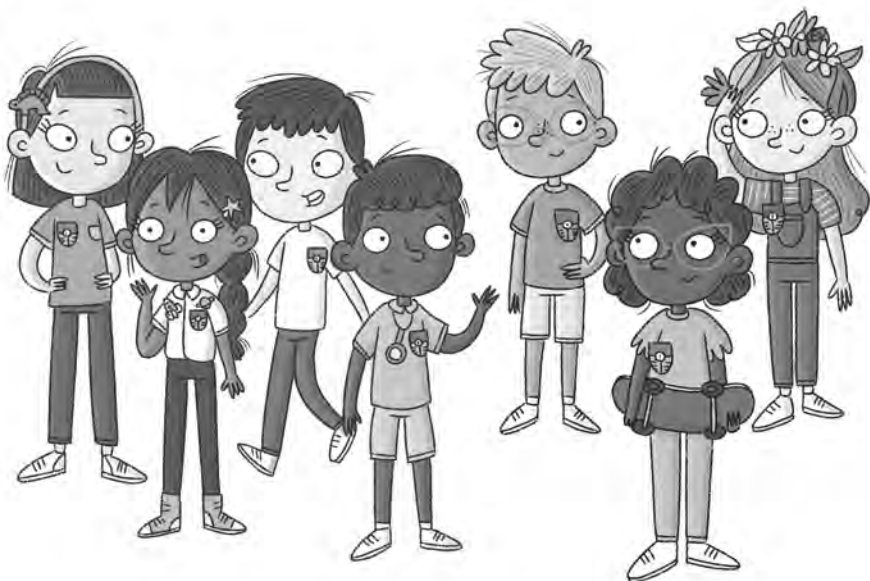
Остатак Тајних истраживача журно је улазио кроз бљештава врата. Висока, насмејана девојчица подиже руку у знак поздрава, као и обично. „Леа – овде!“, узвикнула је. Леа је одлично познавала биљке и животиње.

Следећа је ушла Кики, која је обожава-ла машине и технологију. Носила је наочаре

и пиџаму, а коса јој је и даље била рашчупана од спавања. „Кики – овде!“

„Оли – овде!“, добаци плави дечак у зеленој мајици.

Сваки од чланова тима се јавио својим именом. Ту је била Рошни, која је желела да постане астронаут; Густаво, који је обожавао историју; и Ченг, који је знао све о стенама и вулканима.

Прозивка је била завршена. Конор је блистао од узбуђења – сада ће им доделити мисију! Сви су стали на своја уобичајена места око мапе света на поду.

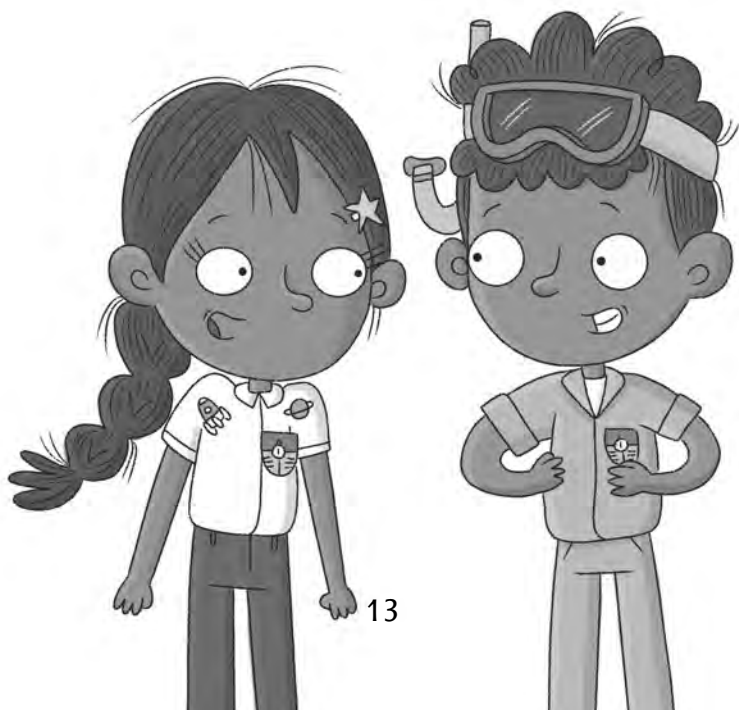
На мапи је засијао круг. Конор је одмах препознао место – Јужни Пацифик, источно од Аустралије. Круг се раширио до величине ТВ екрана. Приказивао је јато китова у води. Имали су дугачка пераја и беле стомаке.

„Грбави китови“, рече Конор.

Али кога ће Истраживачка станица одабрати за ову авантуру? Увек би изабрала два члана која имају потребна знања и вештине за одређену мисију.

Конор је спустио поглед ка свом беџу у облику компаса у тренутку када је засијао. „Изабран сам!“, узвикнуо је. Он је био члан тима специјализован за морска створења, па је то скроз имало смисла. Али ко ће бити његов партнер на овом задатку? Рошнин беџ

је засветлео, обасјавајући јој лице.

„Вау!“, рекла је Рошни. „Али моја специјалност је свемир. Питам се какве то има везе са грбавим китовима.“

„Претпостављам да ћемо ускоро сазнати“, одговори Конор. Бацио јој је петака и додао: „Истраживачка станица никада не греши!“

Кики је притиснула дугме на једном од компјутера. Са пода се уздигло возило са два седишта. „*Биџ* – спреман“, рече Кики. *Биџ* је добио име по броду којим је пловио познати научник Чарлс Дарвин. Изгледао је као стари картинг аутомобил, са окрњеном фарбом и кривим воланом.

Али ово је много више од карџинџ аутомобила, помислио је Конор.

Остали Тајни истраживачи заузели су своја места за компјутерима, спремни да помог-

ну Конору и Рошни током мисије.

„Срећно!“, узвикну Ченг.

„Једва чекам да сазнам о чему се ради!“,
додала је Тамико.

„Зовите нас ако вам било шта затреба!“,
добаци и Кики.

Конор и Рошни махнуше својим пријатељима и седоше у *Биџа*. Конор ухвати волан и упита: „Спремна?“

Рошни је климнула главом. „Спремна.“

Конор се нагнуо према командној табли и притиснуо дугме на ком је писало СТАРТ. *Биџ* се затресао, а шрафови и навртке задрхташе као да ће сваког тренутка искочити. Појавило се блиставо светло. *Биџ* је трзнуо напред, а Конор и Рошни су били повучени уназад. Одједном су јурили кроз светлосни тунел.

Биџ је почео да се трансформише пред њима. Најпре су му отпали точкови. Потом је волан заменио џојстик. Око њих се подигло стакло. „Можда се овога пута претвара у брод!“, узвикну Конор дрхтавим гласом.

Зачуо се огроман пљусак. Конор је знатичељно провирио кроз заобљени прозор. Вода се пружала докле му је поглед допирао. Изнад глава су им прелетеле беле тропске птице са дугачким репом.

„Ово је Пацифик!“, повика Конор.

Рошни је показала ка перископу који је избијао изнад стакленог плафона кабине.

„Нисмо на броду“, нацерила се она.
„У подморници смо!“

Друго поглавље ИСТРАЖИВАЊЕ СЕ ЗАХУКТАВА

Контролна табла се уздигла са пода *Биџа*. Панели се отворише и открише екране и прекидаче. Трансформација је била завршена и *Биџ* је мирно пловио по води.

„Погледај све ове команде!“, рекао је Конор узбуђено. „Шта мислиш чему служе?“

Рошни се озарила. „Хајде да откријемо.“

Сваки пут када се *Биџ* претварао у ново

возило, добијао је нове специјалне карактеристике. Дobar део забаве лежао је у откривању шта све возило може да учини.

Конор је показао ка четвртастом екрану са бљештавозеленим светлом. „Ово мора да је сонар“, рекао је. „Он користи звучне таласе да детектује објекте под водом.“

„Мислим да служи и за навигацију“, додала је Рошни, загледајући екран. „Погледај, ми смо овде, а ово је морско дно испод нас. Ово је као сателитска навигација.“

У ормарићима испод командне табле биле су спаковане чоколадице, флашице воде и два ронилачка одела са маскама и боцама са кисеоником.

„Можемо и да ронимо!“, узвикну Конор. „Чекај само да видиш корале изблиза. Невероватни су! Могу бити различитих боја! А рибе пливају свуда окол!“

„Боље да прво потражимо китове“, одговори Рошни.

„Дефинитивно“, сложио се Конор.

Конор се подсетио да су овде како би помогли китовима. Још увек нису знали каква помоћ им је потребна, али Истраживачка станица их је послала с разлогом.

Рошни је наместила своје седиште испред сонара. „Зашто ти не би возио, а ја ћу управљати инструментима?“

„Може!“